

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເດືອນຕຸລາ 2011

ຄວາມສໍາຄັນຂອງຊື່

ໂດຍ ແອວເດີ ເອັມ ຣະໂຊ ບາເລີດ
ແຫ່ງສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ແອວເດີ ແຮວ ເອີຍ, ໂດຍທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ທຸກໆຄົນ, ພວກເຮົາຂໍສະແດງຄວາມຮັກອັນເລິກຊຶ້ງ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູທີ່ທ່ານໄດ້ມາຮ່ວມນໍາໃນເຊົ້ານີ້.

ຕັ້ງແຕ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນເມື່ອເດືອນເມສາຜ່ານມານີ້, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດແລ້ວຄິດອີກເຖິງເລື່ອງ ຄວາມສໍາຄັນຂອງຊື່. ໃນສາມສີ່ເດືອນຜ່ານມານີ້, ເຫລັ້ນຫລາຍຄົນໄດ້ມາເກີດໃນຄອບຄົວຂອງ ພວກຂ້າພະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນເບິ່ງຄືວ່າ ເຂົາມາເກີດໄວກວ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະນັບທັນ, ເດັກແຕ່ລະ ຄົນກໍເປັນທີ່ຕ້ອນຮັບເຂົ້າສູ່ຄອບຄົວຂອງເຮົາ. ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບຊື່ພິເສດທີ່ພໍແມ່ເຂົາໄດ້ເລືອກໃຫ້, ຊື່ທີ່ຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຂົາ, ທີ່ຈໍາແນກເຂົາຈາກຄົນອື່ນ. ສິ່ງນີ້ກໍເປັນຈິງໃນທຸກໆ ຄອບຄົວ, ແລະ ມັນກໍຈິງໃນບັນດາສາສນາຕ່າງໆໃນໂລກນີ້ດ້ວຍ.

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຮູ້ວ່າມັນສໍາຄັນພຽງໃດທີ່ຈະຕັ້ງຊື່ຂອງສາສນາຈັກຂອງພຣະ ອົງໃນວັນເວລາສຸດທ້າຍນີ້. ໃນພາກທີ 115 ໃນພຣະຄໍາພິ Doctrine and Covenants, ພຣະອົງເອງໄດ້ຕັ້ງຊື່ຂອງສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງວ່າ: “ເພາະຈະຮຽກສາສນາຈັກຂອງເຮົາໃນວັນ ເວລາສຸດທ້າຍດັ່ງນີ້, ແມ່ນແຕ່ສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ” (ຂໍ້ທີ 4).

ແລະ ກະສັດເບັບຢາເມັນໄດ້ສອນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃນພຣະຄໍາພິມໍມອນວ່າ:

“ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກໃຫ້ທ່ານຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຄືທ່ານທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາໃນ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ທ່ານຈະເຊື່ອຟັງຈົນສິ້ນຊີວິດຂອງທ່ານ ...

“ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈື່ຈໍາໄວ້ອີກວ່າ ນີ້ຄືພຣະນາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ເຊິ່ງມັນຈະບໍ່ຖືກລືບໄປ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະເປັນໂດຍການລ່ວງລະເມີດ; ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງລະວັງເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ລ່ວງລະເມີດ, ເພື່ອພຣະນາມຈະບໍ່ຖືກລືບຈາກໃຈຂອງພວກ

ທ່ານ“ (ໂມໂຊຢາ 5:8, 11).

ເຮົາຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດໃນການຮັບບັບຕິສະມາ. ເຮົາຕໍ່ຜົນຂອງການບັບຕິສະມານັ້ນ ແຕ່ລະອາທິດເມື່ອເຮົາຮັບສ່ວນສິນລະລຶກ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຕັມໃຈຂອງເຮົາທີ່ຈະຮັບເອົາ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ສັນຍາຈະລະນຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ (see D&C 20:77, 79).

ເຮົາຮູ້ບໍ່ວ່າເຮົາໄດ້ຮັບພອນຫລາຍພຽງໃດທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະບຸດທີ່ຊຶ່ງຮັກ ແລະ ອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງພຣະເຈົ້າ? ເຮົາເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່ານີ້ເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລາຍພຽງໃດ? ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດເປັນພຣະນາມດຽວພາຍໃຕ້ສະຫວັນຊຶ່ງຈະຊ່ອຍໃຫ້ມະນຸດ ຈະລອດໄດ້ (ເບິ່ງ 2 ນິໄຟ 31:21).

ດັ່ງທີ່ທ່ານຈະຈຳໄດ້, ປະທານບອຍ ເຄ ແພັກເກີ ໄດ້ສົນທະນາເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຊື່ຂອງ ສາສນາຈັກໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ເມື່ອເດືອນເມສາຜ່ານມານີ້. ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍວ່າ “ເມື່ອເຊື່ອຟັງຕໍ່ ການເປີດເຜີຍ, ເຮົາຈຶ່ງເອີ້ນຕົວເອງວ່າ ສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ແທນທີ່ສາສນາຈັກມໍ່ມອນ.” (“Guided by the Holy Spirit,” *Liahona*, May 2011, 30).

ເພາະຊື່ເຕັມຂອງສາສນາຈັກນັ້ນສຳຄັນຫລາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເນັ້ນການເປີດເຜີຍທີ່ມາຈາກ ພຣະຄຳພີ, ຈິດໝາຍແນະນຳຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງປີ 1982 ແລະ 2001, ແລະ ຈາກຖ້ອຍຄຳຂອງອັກຄະສາວິກຜູ້ທີ່ໄດ້ຊຸກຍູ້ສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກໃຫ້ປົກປ້ອງ ແລະ ສັ່ງສອນຄົນໃນໂລກວ່າສາສນາຈັກກໍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍຊື່ຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ນີ້ຄືຊື່ຊຶ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮຽກຮ້ອງເຮົາໃນວັນສຸດທ້າຍ. ມັນເປັນຊື່ຊຶ່ງສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງຈະ ແຕກຕ່າງຈາກສາສນາອື່ນໆ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດຫລາຍເທື່ອເຖິງເຫດຜົນທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ຕັ້ງຊື່ທີ່ຍາວໃຫ້ສາສນາຈັກຂອງ ພຣະອົງທີ່ໄດ້ຟື້ນຟູແລ້ວ. ມັນອາດເບິ່ງຄືວ່າຍາວ, ແຕ່ຫາກເຮົາມາຄິດເອົາສາວ່າມັນເປັນຄຳ ບັນຍາຍວ່າສາສນາຈັກເປັນແບບໃດ, ໃນທັນທີມັນຈະກາຍເປັນຊື່ທີ່ສັ້ນດີອັດສະຈັນ, ກົງໄປກົງມາ, ແລະ ງ່າຍດ້ວຍ. ຈະມີຄຳບັນຍາຍທີ່ຊື່ຕົງ ແລະ ແຈ້ງຊັດໄປກວ່ານີ້ບໍ່ ແລະ ຖືກສະແດງອອກມາ ພາຍໃນຄຳສັ່ນໆເຫລົ່ານີ້?

ທຸກໆຄຳກຳແຈ້ງ ແລະ ຈຳເປັນຫລາຍທີ່ສຸດ. ຄຳທຳອິດເດີ ໝາຍເຖິງສະພາບການພິເສດ ຂອງສາສນາຈັກທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູໃນບັນດາສາສນາອື່ນໆໃນໂລກ.

ຄຳທີ່ວ່າ ສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດກໍປະກາດວ່າ ນີ້ເປັນສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງ. ໃນພຣະຄຳພິມອນພຣະເຢຊູໄດ້ສອນວ່າ, “ແລະ ຈະເປັນສາສນາຈັກຂອງເຮົາໄດ້ແນວໃດ ນອກຈາກຈະມີຊື່ຕາມຊື່ຂອງເຮົາ? ເພາະຫາກວ່າສາສນາຈັກມີຊື່ຕາມຊື່ຂອງໂມເຊ ມັນກໍເປັນສາສນາຈັກຂອງໂມເຊ; ຫລື ຫາກມັນມີຊື່ຕາມຊື່ຂອງມະນຸດ [ດັ່ງມໍມອນ] ມັນກໍເປັນສາສນາຈັກຂອງມະນຸດ; ແຕ່ຫາກມັນມີຊື່ຕາມຊື່ຂອງເຮົາມັນກໍເປັນສາສນາຈັກຂອງເຮົາ, ຫາກເປັນໄປວ່າມັນຖືກສ້າງໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ” (3 ນິໄຟ 27:8).

ຍຸກສຸດທ້າຍ ອະທິບາຍວ່າມັນເປັນສາສນາຈັກອັນດຽວກັນ ກັບສາສນາຈັກທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາສນາກິດຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງໂລກ ແຕ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູແລ້ວໃນວັນເວລາສຸດທ້າຍນີ້. ເຮົາຮູ້ວ່າໄດ້ມີການກະບົດ, ຫລື ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງມີການຟື້ນຟູຂອງສາສນາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຄົບບໍລິບູນໃນວັນເວລາຂອງເຮົາ.

ໄພ່ພົນ ໝາຍຄວາມວ່າສະມາຊິກນັ້ນກໍຕິດຕາມພຣະອົງ ແລະ ພະຍາຍາມເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະໄດ້ຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນອີກຄັ້ງ. *ໄພ່ພົນ* ກໍໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າສັກສິດໂດຍການເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າຈະຕິດຕາມພຣະຄຣິດ.

ພະນາມທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ມອບໃຫ້ສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງກໍບອກເຮົາຢ່າງແນ່ນອນວ່າເຮົາເປັນໃຜ ແລະ ວ່າເຮົາເຊື່ອຫຍັງ. ເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດຄືພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກ. ພຣະອົງໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນທຸກຄົນທີ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ມີການຟື້ນຄືນຊີວິດຈາກຄວາມຕາຍ. ເຮົາຕິດຕາມພຣະເຢຊູຄຣິດ. ແລະ ດັ່ງທີ່ກະສັດເບັນຢາມິນ ໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢືນຢັນຕໍ່ເຮົາທຸກຄົນໃນມື້ນີ້ອີກວ່າ, “ໃຫ້ທ່ານຈົດຈຳທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະນາມ [ຂອງພຣະອົງ] ຢູ່ໃນໃຈທ່ານສະເໝີໄປ” (ໂມໄຊຢາ 5:12).

ເຮົາຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຢືນເປັນພະຍານຂອງພຣະອົງ “ທຸກເວລາ ແລະ ໃນທຸກຢ່າງ, ແລະ ໃນທຸກແຫ່ງ” (ໂມໄຊຢາ 18:9). ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າເຮົາຕ້ອງເຕັມໃຈທີ່ຈະໃຫ້ຄືນອື່ນຮູ້ວ່າເຮົາຕິດຕາມໃຜ ແລະ ວ່າເຮົາເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກຂອງໃຜ: ສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ແນ່ນອນວ່າເຮົາຕ້ອງເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍທ່າທີ່ແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ປະຈັກພະຍານ. ເຮົາຕ້ອງຕິດຕາມພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໂດຍການປະກາດຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ ແຈ້ງແຈ້ງ, ແຕ່ຢ່າງຖ່ອມຕົນວ່າ ເຮົາເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງ. ເຮົາຕິດຕາມພຣະອົງໂດຍການເປັນໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ—ສານຸສິດໃນວັນເວລາສຸດທ້າຍ.

ຜູ້ຄົນ ແລະ ອົງການຕ່າງສ່ວນຫລາຍກໍມີຊື່ຫລິ້ນທີ່ຄົນອື່ນໃສ່ໃຫ້. ຊື່ຫລິ້ນອາດເປັນຊື່ສັ້ນ ຈາກຊື່ເຕັມ, ຫລື ມັນອາດມາຈາກເຫດການ ຫລື ຈາກລັກສະນະພິເສດທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ອື່ນໆ. ເຖິງແມ່ນວ່າຊື່ຫລິ້ນບໍ່ມີສະຖານະ ຫລື ຄວາມສຳຄັນເທົ່າກັບຊື່ຈິງ, ແຕ່ກໍຍັງສາມາດໃຊ້ໄດ້ໃນ ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ.

ສາສນາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສະໄໝໂບຮານ ແລະ ສະໄໝໃໝ່ກໍໄດ້ມີຊື່ຫລິ້ນ. ໄພ່ພົນໃນ ສະໄໝພຣະຄຳພີໃໝ່ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວຄຣິດ ເພາະເຂົາເຈົ້າປະກາດຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໃນຕອນຕົ້ນຜູ້ທີ່ຕິ ແລະ ກ່າວສຽດສີໄດ້ໃຊ້ຊື່ນັ້ນໃນທາງທີ່ດູກູກ, ແຕ່ບັດນີ້ກໍກາຍເປັນຊື່ທີ່ມີກຽດ; ແລະ ເຮົາກໍຖືວ່າເປັນກຽດຍິ່ງທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ສາສນາຊາວຄຣິດ.

ສະມາຊິກເຮົາຖືກເອີ້ນວ່າ *ຊາວມໍມອນ* ເພາະເຮົາເຊື່ອໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ: ປະຈັກພະຍານອີກ ຢ່າງໜຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄົນອື່ນອາດພະຍາຍາມໃຊ້ຄຳວ່າ *ມໍມອນ* ທົ່ວໄປທີ່ຮ່ວມ ແລະ ອ້າງເຖິງຜູ້ທີ່ແຕກແຍກອອກໄປຈາກສາສນາຈັກ ແລະ ໄປຈັດຕັ້ງກຸ່ມອື່ນໆ. ການໃຊ້ຊື່ໃນທາງນີ້ ກໍພຽງແຕ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສັບສົນ. ເຮົາກໍມີຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງສື່ສານມວນຊົນ ທີ່ລະເວັ້ນຈາກການນຳໃຊ້ຄຳ *ມໍມອນ* ໃນທາງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນສັບສົນຊື່ຂອງ ສາສນາຈັກກັບກຸ່ມທີ່ມີເມຍຫລາຍຄົນ ຫລື ກຸ່ມທີ່ເຊື່ອຖືຫລັກພື້ນຖານອື່ນໆ. ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍປະກາດຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ບໍ່ມີກຸ່ມທີ່ມີເມຍຫລາຍຄົນ, ຮ່ວມທັງຜູ້ທີ່ເອີ້ນຕົວເອງວ່າ ຊາວມໍມອນພື້ນຖານ ຫລື ຊື່ອື່ນໆທີ່ມາຈາກຊື່ຂອງເຮົາ, ມີພາກສ່ວນ ຫລື ເປັນສະມາຊິກໃດໆ ຂອງສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ *ມໍມອນ* ບໍ່ໄດ້ເປັນຊື່ເຕັມ ແລະ ຊື່ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງສາສນາຈັກ, ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນໄດ້ເກີດມາຈາກຜູ້ຄົນທີ່ເວົ້າຕິສຽດສີເຮົາໃນຕອນຕົ້ນແຫ່ງການບຽດບຽນ, ມັນໄດ້ກາຍມາເປັນ ຊື່ຫລິ້ນທີ່ດີສົມຄວນເມື່ອອ້າງເຖິງສະມາຊິກ ແທນທີ່ອ້າງເຖິງສະຖາບັນ. ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຊົາໃຊ້ ຊື່ *ມໍມອນ*, ເມື່ອສົມຄວນ, ແຕ່ເຮົາຄວນເນັ້ນຕໍ່ໄປເຖິງຊື່ເຕັມ ແລະ ຖືກຕ້ອງຂອງສາສນາຈັກ ນັ້ນເອງ. ໃນອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ, ເຮົາຄວນລະເວັ້ນ ແລະ ເຊົາໃຊ້ຄຳທີ່ວ່າ “ສາສນາມໍມອນ.”

ຕະຫລອດຫລາຍປີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ມອບໝາຍຕະຫລອດທົ່ວໂລກ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຖືກຖາມຫລາຍເທື່ອຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນາມໍມອນ. ຄຳຕອບຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍແມ່ນ, “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເພາະເຮົາເຊື່ອ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊຶ່ງເປັນຊື່ຕາມຊື່ຂອງສາດສະດາຜູ້ນຳໃນສະໄໝໂບຮານ ແລະ ເປັນປະຈັກ ພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ບາງເທື່ອເຮົາກໍຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວມໍມອນ.” ໃນທຸກໆ ກໍລະນີຄຳຕອບນີ້ກໍເປັນທີ່ຍອມຮັບຢ່າງດີ ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວກໍໄດ້ເປີດໂອກາດຢ່າງຫລວງຫລາຍ

ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະອະທິບາຍເຖິງການຟື້ນຟູຂອງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ສົມບູນໃນວັນເວລາສຸດທ້າຍນີ້.

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ຂໍໃຫ້ທ່ານຄິດເຖິງອິດທິພົນທີ່ເຮົາສາມາດມີໄດ້ໂດຍຄໍາຕອບທີ່ໃຊ້ຊື່ເຕັມຂອງສາສນາຈັກດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ປະກາດວ່າເຮົາຄວນເຮັດ. ແລະ ຖ້າທ່ານບໍ່ສາມາດຕອບທັນທີໂດຍໃຊ້ຊື່ເຕັມ, ວ່າຢ່າງນ້ອຍກໍຂໍໃຫ້ເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.” ແລະ ແລ້ວຈຶ່ງອະທິບາຍ “ແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.”

ບາງຄົນອາດຖາມວ່າ, ແລ້ວກ່ຽວກັບ ແວບໄຊ້ຂອງອິນເຕີແນັດດັ່ງ Mormon.org ແລະ ການໂຄສະນາທາງສື່ສານມວນຊົນອື່ນໆເດ. ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ, ການອ້າງເຖິງສະມາຊິກເປັນສ່ວນຮວມວ່າຊາວມໍມອນ ບາງເທື່ອກໍສົມຄວນ. ເພື່ອຄວາມສະດວກ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນາຂອງເຮົາທີ່ເຂົ້າມາຄົ້ນຫາເຮົາຈະໃຊ້ຄຳນັ້ນ. ແຕ່ເມື່ອທ່ານເປີດແວບໄຊ້ Mormon.org ຊື່ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງສາສນາຈັກກໍຖືກອະທິບາຍຢູ່ໃນໜ້າທຳອິດນັ້ນ, ແລະ ປະກົດໃຫ້ເຫັນໃນທຸກໆໜ້າຕາມຈາກນັ້ນ. ມັນບໍ່ສະດວກທີ່ຈະຄາດຫວັງໃຫ້ຄົນພິມຊື່ເຕັມຂອງສາສນາຈັກເມື່ອເຂົາເຈົ້າຄົ້ນຫາເຮົາ ຫລື ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າສູ່ ແວບໄຊ້ຂອງເຮົາ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມສະດວກເຫລົ່ານີ້ອາດເປັນແບບນີ້ຕໍ່ໄປ, ມັນບໍ່ຄວນຍັບຍັ້ງສະມາຊິກຈາກການໃຊ້ຊື່ເຕັມຂອງສາສນາຈັກ ເມື່ອໃດທີ່ເປັນໄປໄດ້. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງພັດທະນານິໄສ ພາຍໃນກິດຈະກຳຂອງຄອບຄົວ ແລະ ໃນສາສນາຈັກ ແລະ ໃນການປະຕິບັດປະຈຳວັນຂອງເຮົາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມັນແຈ້ງແຈ້ງວ່າສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍເປັນຊື່ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງໄດ້ບອກວ່າເຮົາຈະຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້.

ການລົງຄະແນນສຽງຄວາມຄິດເຫັນເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າຫລາຍໆຄົນຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ *ມໍມອນ* ໝາຍເຖິງສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກ. ແລະ ຄົນສ່ວນຫລາຍກໍຍັງບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຊາວມໍມອນເປັນຊາວຄຣິດ. ແມ່ນແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ອ່ານເຖິງວຽກງານຂອງ Helping Hands (ມີທີ່ຊ່ວຍເຫລືອ) ຕະຫລອດທົ່ວໂລກຫລັງຈາກໄພພິບັດຂອງລົມພະຍຸເຮືອເຄນ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ຄວາມອິດຢາກ, ເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ຮູ້ຄວາມພົວພັນຂອງວຽກມະນຸດສະທຳຂອງເຮົາວ່າເປັນອົງການຂອງຊາວຄຣິດ. ແນ່ນອນວ່າມັນຈະເປັນເລື່ອງງ່າຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາເຊື່ອໃນ ແລະ ຕິດຕາມພຣະຜູ້ຊ່ວຍຖ້າຫາກເຮົາອ້າງເຖິງຕົວເອງວ່າສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ໃນວິທີນີ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ *ມໍມອນ* ຈະມາຮັບຮູ້ຄວາມພົວພັນຂອງຄຳນັ້ນກັບຊື່ທີ່ຖືກເປີດເຜີຍຂອງເຮົາ ແລະ ກັບຜູ້ຄົນທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຕາມທີ່ຝ່າຍປະທານສູງສຸດໄດ້ຂໍຮ້ອງໃນຈົດໝາຍຂອງພວກເພິ່ນລົງວັນທີ 23 ເດືອນກຸມພາ

2001 ວ່າ: “ການນຳໃຊ້ຊີ້ທີ່ຖືກເປີດເຜີຍ, ສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຍິ່ງສຳຄັນຫລາຍຂຶ້ນໃນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາທີ່ຈະປະກາດພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຕະຫລອດທົ່ວໂລກ. ເພາະເຫດນີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງຮ້ອງຂໍວ່າ ເມື່ອເຮົາອ້າງເຖິງສາສນາຈັກເຮົາຈະໃຊ້ຊື່ເຕັມຂອງມັນເມື່ອໃດກໍຕາມເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້.”

ໃນປີ 1948 ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນຂອງເດືອນຕຸລາ, ປະທານໂຈດ ອາວເບີດ ສະມິດໄດ້ກ່າວວ່າ, “ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ເມື່ອທ່ານອອກໄປຈາກກອງປະຊຸມນີ້, ທ່ານອາດຈະໄດ້ຕິດຕໍ່ປະຕິບັດກັບກຸ່ມສາສນາຕ່າງໆຢູ່ໃນໂລກ, ແຕ່ຈຶ່ງຈຳໄວ້ວ່າຍັງມີສາສນາຈັກພຽງແຫ່ງດຽວໃນໂລກໂດຍຄຳບັນຊາຈາກສະຫວັນທີ່ມີຊື່ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ” (ໃນການລາຍງານຂອງກອງປະຊຸມ, ເດືອນຕຸລາ 1948, 167).

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈຶ່ງຈື່ຈຳຄຳແນະນຳນີ້ນຳອີກຂະນະທີ່ເຮົາອອກໄປຈາກກອງປະຊຸມນີ້. ຂໍໃຫ້ປະຈັກພະຍານຂອງເຮົາເຖິງພຣະອົງຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະອົງຈຶ່ງມີຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຮົາເລື້ອຍໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຖອມຕົນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ອາແມນ.